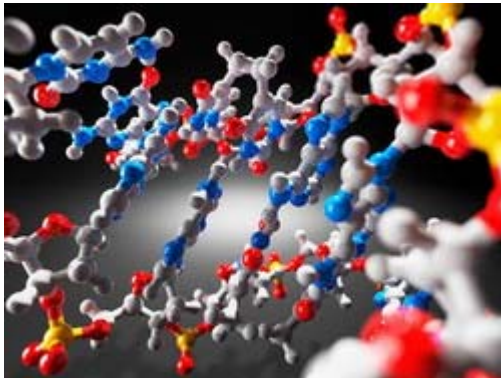

ТЕИСТИЧНАТА ЕВОЛЮЦИЯ И ПРАВОСЛАВНОТО БОГОСЛОВИЕ

Валентин Велчев

Възможно ли е да потърсим мнението на Библията и на светите отци на църквата относно редица научни и морално-етични проблеми, поставени пред нас от съвременността, като сътворение или еволюция, клонирането, абортите и др.? За съжаление една голяма част от християните тълкуват превратно гореспоменатите авторитети, за да ги нагласят към някои синкретични възгледи, които като че ли помиряват светските разбирания и божествените заповеди.[1] Но какво ни казва св. Яков (брата

Господен) в своето послание: „Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? Който, прочее, поиска да бъде приятел на света, враг става на Бога.” (Яков 4:4).

В тази статия ще се спрем на следствията от така нареченото теистично-еволюционно учение, според което Бог е програмирал развитието на материята по възходяща линия – от простото към сложното, от мъртвото към живото, от нисшите към висшите форми на живот. По-известни поддръжници на това становище са Г. Алтнер, К. Ф. фон Вайцекер, Й. Илиес, Х. Рорбах и др. Най-голяма заслуга за формулирането на „християнския еволюционизъм” има френският йезуитски свещеник, палеонтолог и философ Пиер Тейлард дьо Шарден (1881 – 1955). Той рисува развитието на Вселената като процес на „космогенезиса”, който обаче свежда до еволюция на духа, давайки на последната телеологично тълкуване. Според него възможностите за развитието на духа за сметка на усложняването на организма на отделния индивид били изчерпани с възникването на човека и по-нататъшният прогрес трябва да се осъществява на „колективна” основа. Дьо Шарден счита науката за „върховен акт на колективното виждане” и я разглежда като разновидност на религиозното отношение към действителността, чрез което ще се ускори еволюцията.

Но сътворението описано в първа глава на Битие е изцяло свръхестествен процес, докато еволюцията протича в пълно съгласие с природните закони. По думите на някои автори „теистичният еволюционист се опитва да язди едновременно два коня, които препускат в противоположни посоки”. Съвременната официалната позиция на Ватикана приема този безпринципен синтез между натуралната философия и традиционното християнско богословие като научно обяснение на сътворението. За съжаление напоследък и много православни учени и теолози са преминали (или се доближават) към това либерално становище. Като пример можем да посочим руските професори И. М. Андреев, архиеп. Михаил (Мудьюгин), прот. Василий Зеньковский, сръбските богослови прот. Стефан Ляшевски и проф. Лазар Милин, видния румънски свещеник Димитру Станилое и др.

Както отбелязахме, според този възглед Бог е създал материята като е заложил закономерности, водещи до нейната подредба в небесни системи, живи организми и накрая до появата на разумния човек. Най-общо това може да стане по два начина: 1)

чрез механизмите на дарвиновия еволюционен процес или 2) някакви нареждащи отношения, които спонтанно организират всемира (т.е. еволюция от синергетичен тип).

Първи вариант. Дарвиновият модел може да бъде приложен както за мъртвата, така и за живата природа. Да си представим, че имаме безкрайно множество разделени една от друга вселени. Материята във всяка от тях непрекъснато **се движи и изменя, а естествения отбор** запазва онези, които достигат до устойчиво динамично равновесие. Тогава на огромен брой неподредени небесни системи ще се пада по някоя, в която космическите тела са в чудесна хармония. Ако разполагаме с достатъчно количество от последните можем да се надяваме, че все някъде ще се намерят и планети с подходящи условия за живот. На част от тях да предположим, че се появяват и живи организми (като пак така – на множество преходни форми се падат малко устойчиви видове). А на още по-малък брой небесни тела еволюцията води и до развитие на интелигентни същества.[2]

Тук възникват следните възражения: Първо, къде е описано в Библията, че Бог е създал такъв огромен океан на хаоса, за да могат да възникнат случайно в него и малки островчета на реда? Второ, защо междинните звена липсват, както в палеонтологичния запис, така и сред съвременните видове организми? Трето, трябва да се очаква, че и на други планети в космоса ще има разумни цивилизации (нещо, което отново е в противоречие със Св. Писание[3]). И четвърто, щом материята диалектически се развива и усъвършенства, тя ще бъде в състояние да стигне до посочения резултат и без намесата на Бога. (По такъв начин Неговото съществуване може да бъде и напълно игнорирано.) Неслучайно Чарлз Дарвин е казал: “Не бих се заинтересувал ни най-малко от теорията за естествения отбор, ако той изискваше добавянето на някакво чудо, в които и да е етап от развитието”. [4] Джулиън Хъкли допълва: “Да се постулира Божествена намеса в тези взаимодействия между материя и енергия е както ненужно, така и нелогично”. [5]

Втори вариант. (В този абзац ще повторим вече казаното по въпроса в VI гл. на книгата) Спонтанно подреждане на материята може да се наблюдава при формирането на електронните обвивки на атомите, красивите пространствени решетки на кристалните тела, вихрите на Бенар, сглобяването на вирусите и др. Например, ако в близост до голо ядро, на някой химичен елемент, пропуснем сноп електрони, една част от тях ще се задържат около него и автоматично ще образуват устойчивата конфигурация на електронната обвивка на атома. По аналогия някои допускат, че може да съществуват все още неоткрити закони, които да спомагат и за структурирането на космоса. Ако наистина е така, много лесно бихме могли да установим тяхното наличие. Достатъчно е да изстрелваме космическите летателни апарати с произволни посоки и скорости и щом те успяват всеки път да станат спътници на Слънцето или на някоя планета, бихме могли да приемем, че небесните системи се самоорганизират. Но опитът показва, че такава подредба, уви, не се осъществява. Също, дори да смесим в подходящ разтвор всички химични елементи, изграждащи клетките в необходимите количества и пропорции те няма да се съединят в жив организъм. В генетичната програма не се открива и възможност за скокообразна възходяща промяна на видовете, например от яйца на змия да се излюпят пиленца. Посоченото говори, че Бог не е поставил нареждащи отношения, които спонтанно да организират всички области на нашия свят, а за постигането на хармонията в космоса, за възникването на живота и неговото многообразие е бил необходим специален творчески акт.

(Някои съвременни радетели на възгледа за теистична еволюция твърдят, че Бог само от време на време се е намесвал в нормалния ход на нещата, за да помогне да се осъществят редица непреодолими препятствия пред еволюцията – възникването на генетичния код, на по-големите таксономични единици, съзнателната дейност при хората и т.н. Но Той е допускал естествените процеси да действат в промеждутъчните периоди от геоложката история. Такава позиция е непоследователна: или трябва да приемем, че Бог е достатъчно умен, за да заложи в развитието на материята автономен механизъм, водещ накрая до появата на човека, или, щом се е намесвал – защо да не е създал още в началото всичко подредено и в завършен вид?)

Противоречията между библейското становище и еволюционната теория са в *две основни направления*:

А) Физически аспект.

Описание на сътворението	Еволюционни предположения
1. Бог създава в началото Земята, а после Слънцето, Луната и звездите.	1. Галактични облаци, в които се зараждат звездите, а някъде и планетни системи около тях.
2. Планета, покрита с вода, която по заповед от Бога се отдръпва и се появяват континентите. Тоест океаните предшестват издигането на сушата.	2. Нагорещено огнено кълбо с водни пари в атмосферата. При охлаждането се образува сушата, а по-късно водата пада във вид на дъжд и изпълва моретата.
3. Растенията съществуват преди Слънцето.[6]	3. Растенията са възникнали много след Слънцето.
4. Сътворението на сухоземните животни е след това на птиците.	4. Земноводните и влечугите са се развили преди птиците.
5. Морските бозайници (китове, делфини, тюлени и др.) се появяват преди сухоземните си събратя.	5. Някои сухоземни бозайници се връщат вторично за живот във водата.
6. Живите същества са създадени според видовете си.	6. Всички организми еволюират непрекъснато едни в други.
7. Бог сътворява човека от пръст, по Свой образ и подобие.	7. Човекът е произлязъл от маймуната.

Християните-еволюционисти твърдят, че разказът в Битие трябва да се разбира алегорично. Но преобразите в поетичните книги на Библията, в притчите на нашия Господ и дори в мистичните откровения на пророците са основани на аналогия, а не на противоречие. Съпоставката между реда на процесите, извършвани във физическия свят показва, че не може да има никакво обединение между концепциите за сътворението и еволюцията.[7]

Б) Духовен аспект.

Теистичното учение за еволюцията влиза в противоречие и с основни християнски догмати:

1) Изопачаване на Божията същност.

Според Свещеното Писание Бог е обладан от любов, милосърдие и мъдрост (I Йоан 4:8; Изх. 22:27; Пс. 104:24). Той е останал верен на Себе Си и при сътворението, понеже в Него няма “изменение, или сянка на промяна” (Яков 1:17; Евр. 13:8). Който разглежда Всевишния като автор на белязаната от страдания, жестокост и смърт еволюционна стратегия, той извращава Неговата същност. Затова не е чудно, че материалисти като Хоймар фон Дитфурт задават въпроса: “Как може ... Бог да бъде оправдан за това, че е създал свят, който още от самото начало е изпълнен с всевъзможни страдания – болки, страхове и болести? Щом светът е Божие творение, как злото е дошло в него? ... Всеки вярващ трябва да си отговори на въпроса как се съгласува несъвършенството на света с всемогъществото на Бога.”[8]

Същото ни говори и известният френски биолог и атеист Жак Моно (носител на

Нобелова премия): „Борбата за живот и елиминирането на най-слабите е ужасен процес... Учуден съм, че един християнин може да защитава идеята, че това е процесът, който Бог в по-голяма или по-малка степен е заложил, за да има еволюция”. [9]

Истината е, че в началото светът е бил прекрасен – навсякъде са царели любов, радост и мир. *“И Бог видя всичко, което сътвори; и, ето, беше твърде добро”* (Бит. 1:31). Едва след грехопадението Адам е чул страшните думи: *“Проклетата да бъде земята заради тебе; със скръб ще се прехраняваш от нея през всичките дни на живота си...”* (Бит. 3:17).

2) Обезсмисляне изкупителното дело на Христа.

В борбата за съществуване омразата, агресията и убийството осигуряват преживяване на най-приспособените и следователно водят развитието на прачовете към прогрес. Нещо повече, либералният богослов Волфганг Бьоме стига дотам, че представя дори греха като необходим еволюционен фактор: “Грехът не е ли по-скоро странично явление във великия процес на еволюцията, и може би – необходимо явление, щом развитието трябва да върви напред? ... Тейлард дьо Шарден смяташе, че грехът по необходимост съпътства еволюционния процес, че той е “рискът” и “сянката”, които всяко творение носи в себе си.” [10] Както сполучливо се е изразил някой: “Потомците на маймуните нямат нужда от Спасител”.

Но как да съчетаем всичко това с нравствените закони, любовта и готовността за саможертва, заповядани в Библията и свършено изпълнени в живота на нашия Господ Иисус Христос?!

3) Закономерни следствия от еволюционното учение.

Както отбелязахме по-напред, последователно проведената теория на еволюцията премахва необходимостта от Създател. Щом като материята е в състояние да се самоорганизира ясно е, че възможността за съществуването на Бога може да бъде сведена до нула. Самият Дарвин е стигнал до същия извод: “Бавно, но сигурно неверието се промъкваше в съзнанието ми, докато го завладя изцяло. Процесът беше толкова бавен, че не ми причиняваше никакво безпокойство. Веднъж стигнал до окончателното решение, аз не изпитах дори за секунда колебание в неговата правилност. Много ми е трудно да разбера как хората приемат за достоверни християнските възгледи...” [11]

Професорът по история на биологията Уилям Провайн от университета в Корнел (който е убеден еволюционист) също потвърждава нашата теза: „Разбира се, все още е възможно да се вярва в съвременната еволюционна биология и в една положителна сила, дори в юдейско-християнския Бог. Човек би допуснал, че Бог е положил началото на Вселената или работи чрез законите на природата (или и двете)... [Такъв Бог] няма нищо общо с човешкия морал, не отговаря на никакви молитви, не дава вечен живот, всъщност на прави нещо, което бихме могли да открием. С други думи религията е съвместима със съвременната еволюционна биология само... ако религията е напълно неразличима от атеизма”. [12]

4) “Рече безумец в сърце си: "няма Бог".” (Пс. 13:1).

"Ако няма Бог, то всичко е позволено!" – с тези злокобни думи големият руски писател Фьодор Достоевски ни предупреждава за анархията, терора и беззаконието, които настъпват в обществото като следствие от атеизма. Дарвинизмът повлия философията на Фридрих Ницше, който обяви за универсална движеща сила на развитието “борбата за съществуване”, прерастваща във “воля за власт”. Не случайно неговите политически

концепции съдействаха за утвърждаването на фашистката идеология, характеризираща се с расизъм, краен шовинизъм и антихуманизъм. Еволюционното учение беше издигнато в ранг на “държавна религия” и в страните от бившия комунистически лагер. Режимите на Хитлер и Сталин разпалиха Втората световна война, погубиха в нея и концентрационните лагери десетки милиони човешки животи и разрушиха почти цяла Европа. Затова се питаме как изобщо е възможно някои да интегрират еволюционната теория към християнството???![13]

Материалистичният начин на мислене води и до безразборни полови връзки, аборти, хомосексуализъм, наркомания, сребролюбие, нарастваща престъпност. Архимандрит Юстин Попович говори за логичния завършек при отстъплението на модерното общество от християнството: “Повяхнал, овеществен, дегенерирал, хуманистичният човек е напълно прав, когато провъзгласява чрез своите мъдреци, че е произлязъл от маймуната. Веднъж изравнен с животните по произход, защо да не се изравни с тях и по морал? Дори грехът и престъплението се считат от модерното правосъдие за неизбежност в обществото и природна необходимост. ... Не би могло да бъде различно, защото само усещането за безсмъртие може да роди морал по-висш от нагона на животните.” “С други думи, еволюцията се явява лиценз за патента на лекия начин на живот, даден на човечеството от “княза на този свят” – Антихриста.” – обобщава П. Будзилович.

5) Християнският възглед за сътворението.

От думите на Иисус в Мат. 19:4-6 и на св. ап. Павел – II Кор. 11:3 личи, че и двамата са се доверявали на мойсеевото свидетелство за събитията разиграли се в едемската градина.[14] В един свой обширен труд йеромонах Серафим Роуз доказва, че всички значими свети отци на църквата са стояли на креационистки позиции. Такива стълпове на православие като св. Василий Велики, св. Кирил Йерусалимски, св. Григорий Богослов, св. Йоан Златоуст, св. Йоан Дамаскин и още много други не са считали библейския разказ за сътворението като мит, легенда или алегория, а са го приемали за действителен. Имайки предвид тяхната непрестанна борба за чистотата на вярата не трябва да се съмняваме нито за миг, че те биха квалифицирали учението за теистичната еволюция като хитро маскирана “гибелна ерес”. [15]

Християнството няма нужда да прави компромис с всяка модерна, но непотвърдена “научна” идеология, само за да изглежда развиващо се и осъвременено. Днес водещите авторитети един след друг започват да се отказват от теорията на еволюцията поради обстоятелството, че всичките им опити да докажат своите тези “стигат винаги до задънена улица” (виж “Предговор”). Затова не е ли време да се запитаме трябва ли ние като православни християни винаги да бъдем толкова наивни, че да захапваме всяка стръв подхвърлена ни от секуларната философия? Нека да си припомним какво стана, когато беше опровергано становището на католическата църква (заимствано от древногръцките мислители), че Земята е плоска, неподвижна и около нея обикалят Слънцето, планетите и звездите. Противниците на Свещеното Писание намериха отдавна търсения повод да отрекат неговия Божествен произход. Няма ли и сега да се получи същото, ако поддържаме учението за еволюцията, което вече е сериозно дискредитирано?[16]

Накрая ще завършим с цитат от книгата на професора по информатика Вернер Гит “Творил ли е Бог чрез еволюция” (стр. 104): “Атеизмът, независимо под каква философска маска се проявява, лесно се разпознава като антибожествено и антибиблейско учение, така че не представлява пряка опасност за християните. Съвсем друго обаче е положението с онези идейни системи, които по думите на Иисус се явяват в “овчи дрехи”, но “отвътре са вълци грабители” (Мат. 7:15). Те привидно без

проблеми интегрират християнското идейно богатство, но изпразват от съдържание посланието на Библията и идват като “свирепи вълци, които не жаят стадото” (Деян. 20:29). Един пример за това е теистично еволюционното учение. Иисус нарича крадци и разбойници всички системи, които ни подвеждат да влезем в кошарата не “през вратата” (Йоан 10:1). ... По тази причина Библията многократно предупреждава: **“Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празна измама според човешки предания ...”** (Кол. 2:8).”

БЕЛЕЖКИ:

[1] Синкретизъм – примирение, обединение между различни, често противоречащи си философски и/или религиозни течения въз основа само на допирните им точки.

[2] Човешкото въображение дори не е в състояние да си представи колко огромен трябва да бъде броят на вселените, за да се реализира горният сценарий. Ако Вселената е само една, тогава статистическата вероятност в нея да се стигне до разумен живот е нищожно малка и практически неосъществима. Това (заедно с липсата на сигнали) беше и най-важната предпоставка накарала известния съветски астрофизик И. С. Шкловски да се откаже от хипотезата за извънземни цивилизации. Чудно обаче, защо не си зададе въпроса: “Как тогава се е появила нашата?!”

[3] Някои учени-християни разсъждават така: “Бог ни е предоставил доста специфични разяснения относно бъдещето – например завръщането на Иисус и редица подробности за края на света. В един следващ момент Вселената ще се свие като свитък, сегашните Земя и небе ще преминат и ще бъдат сътворени нови (Исая 34:4; II Петр. 3:12-13; Откр. 21:1). Ако Бог беше създал интелигентни цивилизации другаде, това със сигурност би унищожило и мястото, където те живеят. Адамовият грях станал причина цялото творение да бъде осъдено, така че защо една раса от същества, които не са от Адамовото (греховно) потомство, трябва да пострада от наказанието и след това да бъде част от възстановяването, което ще дойде с Христос?!”

Причините за появата на звездите са ни посочени специално в разказа за сътворението. В Битие 1:14 четем: *„И Бог каза: „Да има светила на небесния свод, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните и годините.”* Бог направи звездите за човечеството, а не за друга цивилизация „някъде там”.

Прибавете към това и последователността на събитията (на първия ден нашата планета, а едва на четвъртия ден – звездите) и ще видите силата на библейското свидетелство, че целта на сътворението е уникално фокусирана върху Земята.”

[4] R. E. Clark, Darwin: Before and After, London: Paternoster Press, 1948, p. 86

[5] Evolution in Action, New York: New American Library, 1964, p. 20

[6] Естествено възниква въпросът “как са живели растенията без Слънцето?”. Нека да си припомним обаче, че Бог е създал светлината още на първия ден, като тя е осигурявала необходимата температура и енергия за фотосинтезата. Остатък от тази първична светлина навярно е т. нар. реликтовото лъчение, което учените интерпретират като доказателство за Големия взрив.

[7] Еволюционното учение, освен че няма никакво съгласие с Библията, изобщо не се потвърждава и от науката. Най-добър отговор на въпроса защо еволюционната теория продължава да се преподава в средните и висшите учебни заведения на САЩ е дал д-р Филип Е. Джонсън, професор по юриспруденция в Калифорнийския университет, в своята книга “Съд над Дарвин”: “Болшинството професори продължават да преподават еволюцията поради страх. Страх да не би да не получат постоянно място, страх да не бъдат лишени от субсидии за изследователската си работа, страх да не изгубят възможност да публикуват своите трудове, страх да не станат отцепници в средите на

своите колеги. В името на всичко това те са длъжни да следват “партийната линия”, т.е. еволюцията. Такъв е живота в академичния свят (и не само в Америка – б.а. В. В.)”

Голяма част от съвременните учени-християни са решили тази сложна дилема между вяра и наука като са направили компромис със съвестта си, за да приемат учението за теистичната еволюция. Така хем като еволюционисти могат да израстват в йерархията, хем като християни – да се надяват, че един ден ще отидат в небето. Св. ап. Павел не скрива огорчението си от подобни вярващи, които „търсят само да не бъдат гонени за Христовия кръст” (Гал. 6:12).

[8] Ditfurth, H., *Wir sind nicht nur von dieser Welt* München, 1984, 145

[9] Jacques Monod, “The Secret of Life”. Интервю с Лори Джот по австралийското радио, 10 юни 1976 г., малко преди смъртта му.

[10] Böhme, W., *Evolution und Freiheit in: Herrenalber Texte Nr. NT 57*, 1984, S. 89-90

[11] През 1851г. Дарвин бива съкрушен от смъртта на десетгодишната си дъщеря Ани. Оттогава християнската му вяра отслабва и той спира да ходи на църква. През 1879г.

(т.е. в самия край на своя живот – 1882 г.) на отправен към него въпрос отговаря, че никога не е бил атеист в смисъл на някой, който отрича съществуването на Бог, и че по принцип „агностик би било най-точното определение на моето умствено състояние“.

http://bg.wikipedia.org/wiki/Чарлз_Дарвин (виж: „Религиозните възгледи на Дарвин”)

Малко преди кончината си обаче, той пише до свой приятел: „Съжалявам, но трябва да те информирам, че аз не вярвам в Библията, като свято откровение, а затова и в Иисус Христос, като Синът Божий”.

<http://www.blagovremie.com/content/опасното-завещание-на-дарвин> (виж края на статията)

[12] William B. Provine, Book review in *Academe*, January/ February, 1987, pp, 50-52.

Проф. Провайн заявява, че концепцията за теистичната еволюция всъщност води до **деизъм**. Според този възглед Бог отначало е създал материята, като е заложил в нея някаква програма, по която светът да се самоконструира. По-нататък обаче Той изобщо не се намесва в неговото развитие, нито в човешката история. Затова на практика деизмът няма как да бъде различен от атеизма.

[13] В своята статия “Православие и еволюция” дякон Андрей Кураев се опитва да докаже, че теистичната еволюция е съвместима с православно богословие. В посочения материал обаче има твърде много несъстоятелни твърдения, поради което на опровержение му ще се спрем отделно. Читателят може да се запознае с него на сайта:

http://pravoslavieto.com/2/intro/satvorenie_evoljutsia.htm

[14] Някои твърдят, че “Бог е направил по еволюционен път от маймуната да произлезе човека, но това е пропуснато в Библията”.

Светите евангелисти Матей и Лука, като проследяват генеалогията на Иисус стигат до Адам (Мат. 1:1-16; Лука 3:23-38). Според горното мнение Адам трябва да е бил австралопитек, следващите му поколения да са се превърнали в питекантропи, по-нататък в неандерталци и едва някои от последните разклонения на родословието може би са станали кроманьонци. (Ако се вярва на едно популярно изображение на Иисус, реконструирано по намерен череп от Неговото време и разпространявано от **BBC**, Той трябва да е запазил в значителна степен приликата си с неандерталците, което напълно подкрепя позицията на теистичните еволюционисти.)

Св. еванг. Лука съвсем ясно заявява обаче, че „Адам е Божий”, т.е. първият човек е бил непосредствено сътворен от Бога, както е писано: “И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа”. (Лука 3:38; Бит. 2:7).

[15] Направи справка с книгата на о. Серафим Роуз “Православният възглед за еволюцията”. И този труд може да се намери на сайта посочен в 13 заб. Виж също

неговия изчерпателен труд по този въпрос „**Genesis, Creation, and Early Man: The Orthodox Patristic Understanding**” (Битие, сътворение и ранния човек: разбирането на православните свети отци). Той обаче е с обем от цели 709 страници, като на сайта: <http://oldbelieving.wordpress.com/2009/06/15/36/>, има кратко резюме на английски.

[16] Ако някои средновековни схоластици си бяха направили труда да изследват малко по-задълбочено Библията щяха да открият, че “*Земята е сфера*”, “*окачена да виси на нищо*” (Ис. 40:22; Йов 26:7). Затова не е ли най-добре да се доверим на Оня, Който още в нейното начало съвсем ясно ни е показал как точно е построил мирозданието. (Трябва да отбележим обаче, че митът за "плоска Земя" изобщо не е могъл да се наложи дори през т. нар. "тъмни векове":

http://rado76.wordpress.com/2011/04/27/myths_1/)